

49. Uhuvvet

Uhuvvet Ne Anlama Gelir?

Uhuvvet, Arapça'da kardeşlik mânâsına gelir. Kardeş denildiğinde akla ilk plânda aynı an-neden ve babadan doğan kişiler gelir. Bu nesep kardeşliğinin dışında dinimizde bir de inanç kardeşliği söz konusudur.

"Müminler sadece kardeşlerdir. O halde ihtilaf eden kardeşlerinizin arasını bulun! Allah'a karşı gelmekten sakının ki O'nun merhame-tine nail olasınız." (Hucurat, 49/10)

Allah'a, Peygamber Efendimiz'e ve Kur'ân-ı Kerim'e iman edip aynı kıbleye yönelerek namaz kılan ve dua eden her mümin kar-deştir. Birbirinin dostu, arkadaşı, yoldaşı ve gönüldaşıdır.

Böylesi bir kardeşlik bütün inanmış sineleri iman ve takva esasından kaynaklanan kar-deşlik bağıyla birbirine kenetler. Âyet-i ke-rimede bu durum şöyle ifade edilmektedir:

"Hepiniz toptan, Allah'ın ipine (Kur'ân'ına/dinine) sımsıkı sarılın, bölünüp ayrılmayın..." (Âl-i İmrân, 3/103)

Kur'ân'ın öngördüğü kardeşlik, sevinçte ve kederde beraber olmayı, sevip saymayı, gü-venmeyi, merhamet etmeyi, yardımlaşp da-yanışmayı gerektirir. Nitekim mü'minlerin iman hazzına erebilmelerini sağlayan sebep-lerden biri, kardeşlerin birbirlerini Allah için sevmeleridir. Allah için birbirini sevenler, hiç-bir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde Arş'ın gölgesinde serinleyeceklerdir. Allah için birbirini sevenler, Allah için bir araya gelip hâl-hatır soranlar, sohbet edenler, Allah için birbirlerini ziyaret edenler, Allah için bir-birlerine iyilik ve yardım edenler, Cenâb-ı Hakk'ın sevgisini hak ederler.

Peygamber Efendimiz, bize birlik hâlinde ol-mamızı, ayrılıp dağılmaktan şiddetle kaçın-mamızı tavsiye etmekte, Allah'ın yardımının cemaatle (toplulukla/birlik-beraberlikte) be-raber olduğunu, cemaatte rahmet, ayrılıkta ise azap olduğunu bildirmektedir.

Müminler, Bir Vücudun Organları Gibidir

Vücuttaki organlar bir gün kendi aralarında toplantı yaptılar. Hepsini mide için çalıştıkların-dan şikâyetçiydiler. Hâlbuki mide görünürde

hiçbir şey yapmıyor gibiydi ve onlar olmadan da hiçbir şey yapamazdı. Oldukça sinirliydiler. Toplantının sonunda organlar artık midenin isteklerini yerine getirmemeye karar verdiler. Öyle ya, mide için çalışamazlardı.

Göz, ben bundan sonra seçmeyeceğim, diyor; eller, tutmayacağım; ağız gıdalarını kabul etmeyeceğini söylüyor; dişler çiğne-mekten vazgeçtiğini haykırıyor; ayak, mide için adım atmama kararını ifade ediyordu.

Dediklerini yaptı, mideyi boş bıraktılar. Fakat aradan çok geçmemişti ki, gözler bulanma-ya, eller titremeye, ağız kurumaya, dişler çü-rümeye, ayaklar takatsız kalmaya başladı. Görünen o ki, mide onlarsız hayatını sürdü-re-mese de onlar da midesiz yaşayamayacaktı.

Bir vücudu meydana getiren bütün uzuv-ların bir biri için çalıştığını ve böyle bir bir-liklilik olmadan yaşayabilmenin mümkün olmadığını anladılar. Demek ki, herkes birbiri için çalışıyordu ve her uzvun eksikliği hisse-dilecekti.

Efendimiz'in ifadesiyle mü'minlerin birbir-lerine karşı durumu, tıpkı bir bedendeki organların, hücrelerin birbirleriyle olan du-rumu gibidir.

Nasıl, bedenin bir yeri ağrıdığında bütün beden aynı ağrıyı duyar; bedenin bir tarafın-daki rahatsızlığın giderilmesi için nasıl tüm beden harekete geçerse, aynı şekilde, bir mü'minin rahatsızlığını tüm diğer mü'min-ler duymak ve onu gidermekle yükümlü-dürler. Bir mü'mine yapılan kötülük, bütün mü'minleri harekete geçirir ve mü'minler her bakımdan birbirleriyle yardımlaşır.